

Çocuk Gelişimi Öğretmen Adaylarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi İle Mutluluk Seviyeleri Arasındaki İlişki

Fatma ÇAKIR AKSUNGUR*^a

Makale Bilgisi

DOI:

Makale Geçmişi:

Geliş :03.04.2023

Düzeltilme :21.11.2023

Kabul :27.11.2023

Keywords:

Yaşam boyu öğrenme, çocuk gelişimi öğretmen adayları, mutluluk düzeyleri

Makale Türü:

Araştırma Makalesi

Öz

Yaşam boyu öğrenme, her yaşta ve her yerde öğrenmeyi kapsayan uzun bir süreçtir. Bireylerin öğrenmesini etkileyen faktörlerden biri de mutluluktur. Çocuk gelişimi alanında öğrenim gören öğretmen adaylarının, yaşam boyu öğrenme hakkında farkındalık kazanması meslek grubu ve eğitim açısından büyük önem arz etmektedir. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı, çocuk gelişimi bölümü öğretmen adaylarının, yaşam boyu öğrenme eğilimlerini belirlemek ve yaşam boyu öğrenme ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Bu çalışma, ülkemizde devlet üniversitelerinde öğrenim gören (282) çocuk gelişimi bölümü (ön lisans ve lisans) öğrencilerine uygulanmıştır. Araştırmanın yöntemi, ilişkisel tarama modeline dayalı betimsel bir çalışmadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilmiş olan Oxford Mutluluk Anketi ve Coşkun (2009) tarafından geliştirilen Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği (YBÖEÖ) anketi kullanılmıştır. Anketlerden elde edilen sonuçlar, SPSS 22 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile mutluluk düzeyleri arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır. Ancak katılımcıların bazı demografik (cinsiyet, yaş vb.) değişkenleri ile yaşam boyu öğrenme eğilimi ve mutluluk düzeylerinin açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir.

The Relationship Between Lifelong Learning Tendency and Happiness Levels of Child Development Teacher Candidates

Article Information

DOI:

Article History:

Received :03.04.2023

Revised :21.11.2023

Accepted :27.11.2023

Keywords:

lifelong learning, child development teacher candidates, happiness levels

Abstract

Lifelong learning is a long process involving learning at any age and anywhere. One of the factors affecting the learning of individuals is happiness. It is of great importance in terms of professional group and education that teacher candidates studying in the field of child development raise awareness about lifelong learning. In this context, the aim of this study is to determine the lifelong learning tendencies of the child development department teacher candidates and to reveal the relationship between lifelong learning and happiness levels. This study was applied to (282) child development department (associate and undergraduate) students studying at state universities in our country. The method of the research is a descriptive study based on the relational survey model. The Oxford Happiness Questionnaire developed by Hills and Argyle (2002) and the Lifelong Learning Dispositions Scale (LLDS) questionnaire developed by Coşkun (2009) were used

*İlgili Yazar: fatmacakir@nevsehir.edu.tr

^aÖğr. Gör., Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Nevşehir, Türkiye, <https://orcid.org/0000-0002-7225-9172>

Article Type:
Research Article

as data collection tools in the study. The results obtained from the questionnaires were evaluated using the SPSS 22 package program. As a result of the research, no significant relationship was found between the lifelong learning tendencies of the child development teacher candidates and their happiness levels. However, it was determined that there was a statistically significant difference between some demographic (gender, age, etc.) variables of the participants and their lifelong learning tendency and happiness levels.

GİRİŞ

Yaşam boyu öğrenme (YBÖ) kavramı, dünyada yaşamın her alanında ivme kazanmış, 2000’li yıllardan itibaren ise Türkiye’de sıkça gündeme gelmeye başlamıştır (Güleç, Çelik & Demirhan, 2012). Çağımızda bilim ve teknoloji alanında yaşanan hızlı değişim bilgilerin hızla artmasına ve var olan bilgilerin kısa zaman içinde güncelliğini kaybetmesine neden olmuştur. Bu bağlamda yaşam boyu öğrenme, bireylere öğrenmede ikinci bir fırsat tanıma, daha çeşitli ve yüksek seviyede eğitim imkânları sunma olarak tanımlanmaktadır (Soran, Akkoyunlu & Kavak, 2006). Başka bir deyişle farklı alanlarda kişilerin yeterliliklerini daha üst düzeye taşımak için yaşamları boyunca etkin bir şekilde katıldıkları öğrenme olanakları olarak tanımlanabilir (Aksoy, 2008). Gün geçtikçe yaşam boyu öğrenmeye ihtiyaç artmaktadır. Günümüzde yaşam boyu öğrenmeye olan ilgi ve ihtiyacın artmasında; iş olanakları, değişen hayata uyum sağlama çabası, çağımızdaki eğitim ihtiyaçlarını karşılama gereksinimi, bireyin kendisini gerçekleştirme uğraşı gibi çeşitli beceriler kazanmak ve mutlu olmaktır. İnsanlar edindikleri işlerini koruyabilmek, bilgilerini yenilemek ve daha fazla bilgi beceriye sahip olabilmek amacıyla formal eğitimlerinin dışında diğer alanlarda da kendisini geliştirmeyi planlamaktadır (Erdamar, 2011). YBÖ, kişilere olabildiğince eşit fırsatlar sunmakta, mekân, zaman, yaş, sosyo-ekonomik durum ve eğitim seviyesi gibi sınırlılıkları ise olabildiğince ortadan kaldırmayı hedeflemektedir (Günüç, Odabaşı & Kuzu, 2012; Preece, 2011).

YBÖ, ayrıca bireylerin kendilerini gerçekleştirmeleri ve huzurlu, mutlu bir hayat sürdürmeleri için gerekliliktir. Fakat her kişinin kendini gerçekleştirme dönüm noktasına, eşit hızda ve eşit düzeyde erişmesi mümkün olmamaktadır. Çünkü her bireyin hayata bakışını ve hayat şartlarını eşitlemek mümkün değildir. Bu bağlamda bireylerin hayattaki deneyim ve öğrenmeleri de farklılık göstermektedir. Bireyin gerek yaşam boyu öğrenme ortamları, gerek öğrenme stilleri birçok etmeden (yaş, kültür mirası, güdülenmişlik durumu vb.) etkilenmektedir (Günüç, Odabaşı & Kuzu, 2012). Eğitim uygulamalarında, eğitim sisteminin odak noktaları, eğitimcilerin kendilerini kişisel ve mesleki açıdan geliştirmeleri, güncel gelişmeler ile bilgilerini yenilemeleri, öğrencilerinin karşısında yaşam boyu öğrenme alanında iyi bir model olmaları açısından oldukça kıymetlidir (Düzgün, 2016).

Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının hem kapsamlı mesleki yeterliliklere sahip olması hem de kendilerini her açıdan geliştirerek öğrencilerine verimli olması oldukça önem arz eden bir yetidir. İyi bir öğretmen adayının sahip olması gereken özelliklerden bir diğeri ise kişinin bulunduğu ortam ve imkânlardan mutlu olması ve çevresindeki kişilere bu konuda örnek davranışlar sergilemesidir. İç huzurunu korumayı başaran ve böylelikle kendini mutlu hisseden öğretmen adayı, karşılaştıkları problemler karşısında daha çözümlü davranarak pratik çözümler bulur (Cüceloğlu & Erdoğan, 2015). Bentham, mutluluğu hayattan alınan keyif, zevk ve acılar gibi duyguların tümünü harmanlamak şeklinde tanımlamaktadır (Veenhoven-Dumluğağ, 2015). Başka bir tanımda, mutluluk, kişinin tüm yaşamını değerlendirildiğinde iyi duygular beslemesi, kendisini sağlıklı ve zinde hissetmesi, psikolojik olarak özgür hissetmesi, sevmesi ve sevilmesi gibi kriterler şeklinde açıklanmaktadır. Mutlu bir öğretmen adayı da yaşamında onu üzen, huzurunu kaçırarak, sorun oluşturan tüm nedenleri kontrol edebilen, bu sorunları kendisinden ve çevresinden uzaklaştırmayı başaran kişidir. Böylelikle birey kendisini mutlu, huzurlu hisseditip, eğitim uygulamalarında da daha istekli çalışarak öğrencilere verimli olmayı sağlayabilmektedir (Ergün, 2009). Ayrıca öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının mutluluklarının da öğrencilere olumlu yansıtacağı unutulmamalıdır.

Çocuklarda öğrenme merakını ve heyecanını ilk uyandırarak geliştirecek ve bu heyecanın devamlılığını sağlayacak olan çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, özellikle de hitap ettiği yaş grubu düşünülürse (0-6 yaş) YBÖ becerilerine sahip olmaları ve iş sahasında mutluluk düzeylerinin yüksek olması ayrı bir önem taşımaktadır. Bu bağlamda, 0-6 yaş grubu çocuklarda güven duygusunun kazanılması ve kişiliğin gelişmesi çocukların ihtiyacı olan sevgiyi, ilgiyi alabilmeleri için onlarla etkileşim ve uygulamalarında huzurlu ve mutlu olmanın önemi yadsınamaz.

İncelenen çalışmalar sonucunda, alan yazında genellikle üniversite öğrencilerinin ve öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri (YBÖE) ve tutumlarını inceleyen araştırmaların olduğu görülmüştür (Bulaç & Murat, 2019; Gencel, 2013; Kabal, 2019; Tunca, Şahin & Aydın, 2015; Yenice & Tuğ, 2019). Ancak yapılan çalışmalar arasında YBÖE ile mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkiyi inceleyen az sayıda çalışmaya rastlanmıştır. Bu bağlamda bu çalışmada, çocuk gelişimi programında öğrenim gören (ön lisans ve lisans) öğrencilerin YBÖE (kurs, kongre, hizmet içi eğitimler vb.) ile mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi hedeflenmiştir.

Araştırmanın alt soruları aşağıda belirtilmiştir;

1. Çocuk Gelişimi Programı öğretmen adaylarının YBÖE ve mutlulukları ne seviyededir?
2. Çocuk Gelişimi Programı öğretmen adaylarının YBÖE yaş ve cinsiyet değişkenlerine ilişkin anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
3. Çocuk Gelişimi Programı öğretmen adaylarının YBÖE ile mutluluk seviyeleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

YÖNTEM

Bu araştırma, çocuk gelişimi programı öğretmen adaylarının YBÖE ve mutluluk seviyeleri arasındaki ilişkiyi farklı değişkenlere (yaş, cinsiyet vb.) göre inceleyip sonuçlarının ortaya konulmaya çalışıldığı ilişki tarama modeli kullanılarak yapılan bir araştırmadır. Genel tarama modeli çeşitlerinden ilişki tarama modeli; birden fazla değişken arasında değişim varlığını veya derecesini belirlemeyi hedefleyen bir araştırma modelidir (Fraenkel & Wallen, 2009; Karasar, 2005)

Katılımcılar

Araştırma evrenini, İç Anadolu Bölgesi'ndeki iki kamu üniversitesinde Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü, Çocuk Gelişimi Programı'nda (birinci ve ikinci öğretim) öğrenim gören 1000 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem büyüklüğü, evreni bilinen örneklem hesaplama formülünden yararlanılarak hesaplanmıştır. Çalışmada olası veri kayıpları göz önünde bulundurularak çevrim içi anket formu 285 katılımcıya gönderilmiştir. Katılımcıların anketi eksik doldurması veya katılımcı kriterlerini karşılamaması vb. gerekçelerden dolayı 285 katılımcıdan yedi katılımcıya ait veriler araştırma dışında tutulmuştur. Diğer yandan normallik testi sonucunda uç noktalarda bulunan maddeler çıkartılarak nihai çalışmaya toplamda 278 katılımcının verileri dâhil edilmiştir. Uygulama için gerekli etik izinler alınmış olup, katılımcı adaylarının gönüllü olarak çalışmaya katılmaları sağlanmıştır. Araştırmaya katılan çocuk gelişimi öğretmen adaylarının demografik bilgileri Tablo 1'de sunulmuştur.

Araştırmada katılımcılara yönelik Demografik Bilgi Formu kullanılmıştır. Formda araştırmaya dâhil olan katılımcıların yaşı, cinsiyeti gibi çeşitli demografik özelliklerini yansıtacak sorular bulunmaktadır.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özellikleri (N=278)

Özellikler	N	%
Yaş		
18-20	154	55.4
21-24	111	39.9
30 yaş üstü	13	4.6
Cinsiyet		
Kadın	256	92.1
Erkek	22	7.9
Medeni durum		
Evli	9	3.2
Bekar	269	96.8

Tablo 1'de görüldüğü gibi çalışma grubuna dâhil olan 278 çocuk gelişimi öğretmen adayının %92.1'i (n=256) kadın, %7.9'u (n=22) erkek katılımcıdır. Araştırmaya dâhil olan öğretmen adaylarının %55.4'ü

(n=154) 18-20 yaş aralığında, %39.9'u (n=111) 21-24 yaş aralığında, %4.6'sı (n=13) 30 yaş ve üstü grubundadır. %96.8'i (n=269) bekâr, %3.2'si (n=9) evlidir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplamak amacıyla katılımcı olan çocuk gelişimi öğretmen adaylarına iki farklı ölçme aracı uygulanmıştır. Ölçme araçlarının başına araştırmacı tarafından yaş, cinsiyet, medeni hal gibi çeşitli demografik bilgileri içeren anket soruları eklenmiştir. Çalışmada kullanılan ölçme araçlarından biri "Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu" dur (OMÖ-K). Diğeri ise "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği" dir (YBÖEÖ). Bu ölçekler ile ilgili ayrıntılı bilgi aşağıda verilmiştir.

1. Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu (OMÖ-K)

Hills ve Argyle, (2002) Oxford Mutluluk Ölçeğinin Kısa Formu'nu geliştirmiştir. Form yedi maddeden oluşmaktadır. Callaway (2009) ise üniversitede öğrenim gören 201 üniversite öğrencisinin dâhil olduğu çalışma ile OMÖ-K'nin güvenilirlik derecesine bakmış ve iç tutarlık katsayısı 0.76 olarak belirtmiştir. Ölçeğin Türkçeye uyarlamasını ise Doğan ve Çötök, (2011) yapmıştır. Ölçeğin güvenilirliği iç tutarlılık ve Test Tekrar Test (TTT) yöntemiyle hesaplanmış ve güvenilirlik derecesinin hesaplamalarında geline sonuç ölçeğin kabul edilebilir düzeyde güvenilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmacı tarafından OMÖ-K'nin Cronbach Alpha değeri 0.70 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen güvenilirlik derecesi, ölçeğin güvenilir olduğunu belirtmektedir. OMÖ-K ölçeği tek faktörlü bir yapıya sahip olup "Hiç Katılmıyorum" ve "Tamamen Katılıyorum" gibi yanıtların yer aldığı 5'li likert tipinde olan yedi maddelik testten oluşmaktadır.

2. Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği (YBÖEÖ)

İkinci veri toplama aracı olarak çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖE düzeylerini belirlemek amacıyla "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği" uygulanmıştır. Coşkun (2009) tarafından geliştirilen bu ölçeğin güvenilirliği 0.91'dir. Araştırmacı tarafından YBÖEÖ'nün Cronbach Alpha değeri 0.80 olarak hesaplanmıştır. Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği, dört alt boyuta sahiptir. 1. ve 6. maddeler motivasyon alt boyutunu oluşturmaktadır; 7. ve 12. maddeler sebat alt boyutunu oluşturmaktadır; 13. ve 18. maddeler öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk (ÖDY) alt boyutunu oluşturmaktadır, 19. ve 27. maddeler ise merak yoksunluğu alt boyutunu oluşturmaktadır. Ölçek "Çok Uyuyor" ve "Hiç Uymuyor" gibi cevapların bulunduğu 6'lı likert tipindedir.

Verilerin Toplama Araçları

Araştırma için belirlenen ve hazırlanan veri toplama araçları, kamu üniversitesi bünyesinde çocuk gelişimi programında öğrenim gören öğretmen adaylarına, ilgili makamlardan izin alındıktan sonra uygulanmıştır. Ölçek soruları Google Forms'ta hazırlanıp, WhatsApp üzerinden çocuk gelişimi programında öğrenim gören öğrencilere ulaştırılmıştır. Bunun üzerine gönüllü olan katılımcılara anketler uygulanmıştır. Ankette katılımcıların kişisel bilgileri istenmemiştir. Anketlerin uygulama süresi bireylere göre farklılık göstermekle beraber anketin doldurulma süresi ortalama 15 dakika sürmektedir. Katılımcılara ölçeklerde yer alan maddelerin hepsini yanıtlamasının önemi ve anket sorularının samimi olarak yanıtlamalarının araştırma sonuçlarını etkileyeceği yönünde gerekli açıklama yapılmıştır. YBÖEÖ bu çalışmanın dışında, (Ayra & Kösterelioğlu, 2015; Kılıç, 2015; Şahin & Arcagök, 2014; Tunca & Alkın-Şahin, 2015) birçok çalışmada kullanılmıştır. Diğer yandan OMÖ-K ölçeği de (Açıkgöz, 2016; Doğan, 2013; Kutlu vd., 2016; Toprak, 2014) gibi birçok çalışmada kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmanın analizinde SPSS 22.0 programı kullanılmıştır. Analize geçmeden önce verilerin normallik varsayımlarına bakılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğinin belirlenmesi için çeşitli yöntemler bulunmaktadır. Bu çalışma da normallik testleri olarak basıklık ve çarpıklık uygulaması sonucunda elde edilen katsayılar ile değerlendirme yapılmıştır. Normallik testi sonucunda çarpıklık= -.216, basıklık= 1.142 olduğu belirlenmiştir. Çarpıklık ve basıklık değerlerinin -1.5 ve +1.5 arasında olması verilerin normal dağıldığını göstermektedir (Tabachnick & Fidell, 2013). Veriler normal dağıldığı durumda parametrik testler, normal dağılmadığı durumlarda ise parametrik olmayan testler kullanılmalıdır (Büyüköztürk, 2011; Can, 2014).

Bu araştırma doğrultusunda birincil alt problemin çözümlenmesinde betimsel istatistiklerden ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler elde edilmiştir. Araştırmanın ikincil alt problemlerinin analizinde, cinsiyet gibi iki kategorideki bağımsız değişkenlerin karşılaştırılması durumunda Bağımsız Örneklem T-Testi uygulanmıştır. Yaş gibi daha fazla kategoriye sahip değişkenlerin karşılaştırılmasında ise Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırmanın üçüncül alt probleminin çözümlenebilmesi için ise basit ikili korelasyonlardan Pearson Testi kullanılmıştır.

BULGULAR

1. Araştırmanın 1. alt probleme ait bulgular

Araştırmadaki birinci alt problemi cevaplandırmak amacıyla çocuk gelişimi öğretmen adaylarının mutluluk düzeyleri ile YBÖE'ye ilişkin genel betimsel istatistik sonuçları Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Çocuk Gelişimi Öğretmen Adaylarının YBÖE ve Mutluluk Düzeylerine Ait Betimsel İstatistik Sonuçları

Değişkenler	N	Min.	Orta Değ.	Max.	X	SS
1. Motivasyon	278	6.00	21	33.00	11.51	5.24
2. Sebat	278	6.00	21	34.00	14.43	5.86
3. Öğrenmeyi düzenlemede yoksunluğu	278	6.00	21	36.00	24.57	5.36
4. Merak yoksunluğu	278	13.00	35.5	54.00	42.60	8.68
5. Mutluluk	278	8.00	21	31.00	23.31	3.71

Tablo 2 incelendiğinde, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖEÖ'nün birinci alt boyutu en düşük 6 puan, en yüksek 33 puan almaktadırlar. Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının motivasyon alt boyutu ortalama puanı $X=11.51$ 'dir, standart sapma değeri $SS=5.24$ 'tür. Öğretmen adaylarının motivasyon alt boyut ortalama puanının orijinal ölçeğin ortalama değerinden daha düşük olduğu görülmektedir. Ölçeğin ikinci alt boyutunun puanı için en düşük 6, en yüksek 34 puan almaktadırlar. Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının sebat boyutunun ortalama puanı $X=14.43$ iken, standart sapma değeri $SS=5.86$ 'dır. Öğretmen adaylarının sebat alt boyut ortalama puanının orijinal ölçeğin ortalama değerinden daha düşük olduğu görülmektedir.

Ölçeğin üçüncü alt boyutunun puanında en düşük 6, en yüksek 36 puan aldıkları bilinmektedir. Öğretmen adaylarının öğrenmeyi düzenleme yoksunluk boyutunun ortalama puan değeri $X=24.57$ iken, standart sapma puanı $SS=5.36$ 'dır. Öğretmen adaylarının öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk alt boyut ortalama puanının orijinal ölçeğin ortalama değerinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Öğretmen adaylarının ölçeğin dördüncü alt boyutu için en düşük 13, en yüksek 54 puan aldıkları bilinmektedir. Öğretmenlerin merak yoksunluğu alt boyutunun ortalama puanları $X=42.60$, standart sapma puanı $SS=8.68$ 'dir. Öğretmen adaylarının merak yoksunluğu alt boyut ortalama puanının orijinal ölçeğin ortalama değerinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Diğer yandan, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının OMÖ-K formunun puanlarından en düşük 8, en yüksek 31 puan aldıkları görülmüştür. Mutluluk alt boyutunun ortalama puan değeri $X=23.31$, standart sapması ise $SS=3.71$ 'dir. Öğretmen adaylarının mutluluk ortalama puanının orijinal ölçeğin ortalama değerinden daha yüksek olduğu görülmektedir.

2. Araştırmanın 2. alt probleme dair bulgular

Araştırmanın ikincil alt problemi olan "Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖEÖ'nün cinsiyet ve yaş değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?" sorusunun analizlerinde, cinsiyet gibi iki kategorideki değişkenlerin karşılaştırılmasında Bağımsız Örneklem T-Testi kullanılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. Çocuk Gelişimi Öğretmen Adaylarının YBÖEÖ Alt Boyutlarının Cinsiyet Değişkenine Ait Bağımsız Örneklem T-Testi Sonuçları

	Cinsiyet	N	X	Ss	sd	t	p
Motivasyon	Kadın	256	11.32	5.00	278	-2.116	.035*
	Erkek	22	13.77	7.27			
Sebat	Kadın	256	14.35	5.79	278	-.647	.524
	Erkek	22	15.31	6.77			
Öğrenmeyi Düzenlemede	Kadın	256	24.69	5.28	278	1.161	.257
	Erkek	22	23.13	6.12			
Yoksunluk Merak Yoksunluğu	Kadın	256	43.04	8.36	278	2.912	.004*
	Erkek	22	37.50	10.76			

*p<0.05

Tablo 3 incelendiğinde çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, YBÖEÖ'nün motivasyon alt boyutu puanlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık gösterdiği görülmüştür (p=0.035; p<.05). Çocuk gelişimi erkek öğretmen adaylarının motivasyon boyutu puanları, kadın çocuk gelişimi öğretmen adaylarından istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksektir. Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖEÖ'nün sebat boyutu puanlarının cinsiyet değişkenlerine göre istatistiksel yönden anlamlı farklılık göstermemektedir (p=0.524; p>.05). Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, YBÖEÖ'nün öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk boyutu puanları, katılımcıların cinsiyet değişkenine göre istatistiksel yönden anlamlı farklılık göstermemektedir (p=0.257; p>.05). Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖEÖ'nün merak yoksunluğu puan değerleri cinsiyet değişkenine ilişkin anlamlı farklılığın olduğu belirtilmiştir (p=0.004; p<.05). Kadın öğretmen adaylarının merak yoksunluğu alt boyut puanlarının, erkek öğretmen adaylarının merak yoksunluğu alt boyut puanlarından istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksektir. Elde edilen sonuçlardan yola çıkılarak, kadın çocuk gelişimi öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilim motivasyonlarının erkek öğretmen adaylarına göre daha düşük olduğu söylenebilir. Diğer yandan kadın öğretmen adaylarının erkek öğretmen adaylarına göre merak yoksunluğu puanlarının yüksek olmasından kaynaklı merak duygusunun az olduğu erkek öğretmen adaylarının merak duygusunun ise daha yüksek olduğu söylenebilir.

Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖEÖ'nin yaş değişkenine göre farklılığın olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Çocuk Gelişimi Öğretmen Adaylarının YBÖEÖ'nün Yaş Değişkenine Ait Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

ANOVA (Yaş)						
Varyans Kaynağı		Kareler		Kareler Ort.	F	p
		Toplamı	sd			
Motivasyon	Gruplar Arası	72.99	3	24.332	.882	.451
	Grup İçi	7560.44	274	27.593		
	Toplam	7633.44	277			
Sebat	Gruplar Arası	653.11	3	217.704	6.717	.000*
	Grup İçi	8881.08	274	32.413		
	Toplam	9534.20	277			
Öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk	Gruplar Arası	29.97	3	9.992	.345	.793
	Grup İçi	7933.93	274	28.956		
	Toplam	7963.91	277			
Merak yoksunluğu	Gruplar Arası	266.81	3	88.937	1.182	.317
	Grup İçi	20615.66	274	75.240		
	Toplam	20882.47	277	24.332		

*p<0.05

Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖE'nin motivasyon, sebat, öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk ve merak yoksunluğu alt boyutlarının yaş değişkenine göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile analizi yapılmıştır.

Analiz öncesi tüm alt grupların homojen dağılıp dağılmadığı, homojenlik testine bakılarak kontrol edilmiştir. Homojenlik testi sonuçlarına göre varyansların homojen dağıldığı görülmüştür. Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonucunda, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının sebat alt boyutunun yaş değişkenine göre anlamlı farklılığın meydana geldiği Tablo 4'te görülmektedir ($p=0.000$; $p<.05$). Meydana gelen anlamlı farklılığın hangi alt gruplar arasında oluştuğunu tespit etmek amacıyla Bonferroni ($p<.05$) testi yapılmıştır. Bonferroni analizi sonucunda, 30 yaş ve üstü olan çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, diğer yaş gruplarına göre sebat etme alt boyutunda anlamlı farklılığın olduğu belirlenmiştir. Bu sonuç ile çocuk gelişimi öğretmen adaylarının yaşları ilerledikçe sebat etme oranlarının arttığı söylenebilir. Sebat etme oranının yaş ile orantılı artmasının hayat tecrübesine bağlı olduğu düşünülmektedir.

Diğer yandan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonucunda, YBÖEÖ'nün motivasyon alt boyutunda anlamlı farklılığın meydana gelmediği Tablo 4'te görülmektedir ($p=0.451$; $p>.05$).

YBÖEÖ'nün öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk alt boyutunda anlamlı farklılığın meydana gelmediği Tablo 4'te görülmektedir ($p=0.793$; $p>.05$).

YBÖEÖ'nün merak yoksunluğu alt boyutunda anlamlı farklılığın meydana gelmediği Tablo 4'te görülmektedir ($p=0.317$; $p>.05$).

3. Araştırmanın 3. alt probleme dair bulgular

Araştırmanın üçüncü alt probleme dair uygulanan Pearson Korelasyon Testi sonuçları Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5. Verilerden Elde Edilen Pearson Korelasyon Testi

	Motivasyon	Sebat	Öğrenmeyi Düzenlemede Yoksunluk	Merak Yoksunluğu	Mutluluk
Motivasyon	1				
Sebat	.755**	1			
Öğrenmeyi Düzenlemede Yoksunluk	.034	.118*	1		
Merak Yoksunluğu	-.417**	-.351**	.450**	1	
Mutluluk	-.030	-.064	.028	.112	1

** $p<.01$

Tablo 5'te görüldüğü gibi çocuk gelişimi öğretmen adaylarının mutluluk düzeyleri ile YBÖE'nin sebat boyutunda pozitif yönde kuvvetli ve anlamlı bir korelasyon vardır ($r=.755$; $p<.01$). Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının motivasyon düzeyleri arttıkça sebat puanları da artmaktadır. YBÖEÖ alt boyutlardan merak yoksunluğu boyutunun, motivasyon ($r=-.417$; $p<.01$) ve sebat ($r=-.351$; $p<.01$) alt boyutları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişkiye rastlanmıştır. Öğretmen adaylarının merak yoksunluğu azaldıkça, sebat ve motivasyon puanları artmaktadır. Ayrıca öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk alt boyutu ile ($r=.450$; $p<.01$) merak yoksunluğu alt boyutu arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişkiye rastlanmıştır. Öğretmen adaylarının merak yoksunluğu puanı arttıkça öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk puanı da artmaktadır. Diğer yandan öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk alt boyutu ile sebat alt boyutu arasında zayıf düzeyde anlamlı pozitif ilişkiye rastlanmıştır ($r=.118$; $p<.01$). Elde edilen sonuçlara göre çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, sebat puanları arttıkça, motivasyon puanları da pozitif yönde artmaktadır. Merak yoksunluğu puanları azaldıkça motivasyon ve sebat puanları artmaktadır. Merak yoksunluğu arttıkça

öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk puanları da artmaktadır. Ayrıca öğretmen adaylarının YBÖE ile mutluluk düzeyleri arasında anlamlı ilişkiye rastlanmamıştır.

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırmanın temel amacı, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖE ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Ayrıca çalışma sonucunda, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖE ile mutluluk düzeylerinin cinsiyet ve yaş değişkenleri arasında anlamlı derecede farklılığın olup olmadığına dair bulgular verilmiştir.

1. Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri

Bu çalışmada elde edilen veriler sonucunda, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖEÖ motivasyon alt boyutu ve sebat alt boyutlarının ortalama puanları, ölçek ortalama puan değerinden düşükken; öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk ve merak yoksunluğu alt boyutlarının ortalama puanları ise yüksek bulunmuştur. Bu sonuca paralel olarak Tunca ve diğerleri (2015) yaptıkları çalışma sonucunda öğretmen adaylarının YBÖE düzeylerinin düşük olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca, Coşkun (2009) üniversite öğrencileri ile yaptıkları çalışma sonucunda öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin düşük düzeyde olduğu sonucuna varmışlardır. Öte yandan, Çam ve Üstün (2016) öğretmenlerde mesleki tutum ve YBÖE arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Mesleki tutumları ile yaşam boyu öğrenme eğilimleri arasındaki ilişkiyi inceleyen bir çalışma yapmıştır. Ayra (2015) öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile mesleki açıdan öz-yeterlilik algılarına yönelik çalışma yapmıştır ve bu çalışmalar sonucunda öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayaz (2016) öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin bazı değişken açısından incelenmesi konusunda yaptıkları çalışma sonucunda da öğretmenlerin YBÖE derecelerinin yüksek olduğunu bulmuşlardır. Bu çalışmaların dışında literatürdeki bu alanda yapılan bazı çalışmaların nihai sonucunda da öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Diker-Coşkun & Demirel, 2012; Erdoğan, 2014; İleri, 2017; Özçiftçi, 2014; Tanatar, 2017). Yasa (2018) ise öğretmen adaylarının YBÖE düzeylerinin orta seviyede olduğunu belirtmiştir. Literatüre baktığımızda genel olarak, öğretmenlerde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek olduğunu fakat öğretmen adaylarında ve üniversite öğrencilerinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin öğretmenlere göre daha düşük düzeyde olduğuna dair bulgular ortaya çıkmıştır. Bireylerin YBÖEÖ'de motivasyon ve sebat boyutu puanlarının yüksek olmasının, yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek oluşuna, merak ve öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk boyut puanlarının yüksekliğinin ise YBÖE seviyelerinin düşüklüğüne işaret etmektedir (Coşkun, 2009). Bu araştırma sonuçlarına göre, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin düşük olduğu söylenebilir. Bu durum; öğretmen adaylarının YBÖE yönelik güdülenmişlik ve merak seviyelerinin düşük olduğunu gösterirken aynı zamanda da öğrenmeyi düzenleme becerilerinin yanın sıra karar vermede de yetersiz olduğu şeklinde yorumlanabilir.

2. Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖEÖ'nün cinsiyet ve yaş değişkeni

Çalışma sonucunda elde edilen verilere bakıldığında, kadın çocuk gelişimi öğretmen adayları ile erkek öğretmen adaylarının sebat ve öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Merak yoksunluğu ve motivasyon alt boyutunda kadın çocuk gelişimi öğretmen adayları ile erkek öğretmen adayları arasında anlamlı şekilde farklılık olduğu belirlenmiştir. Bu sonuç doğrultusunda, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖE arasında merak yoksunluğu duygusu puanlarının öğretmenlerin öğrenmeye daha az meraklı olduğu söylenebilir. Motivasyon boyutunda da kadın çocuk gelişimi öğretmen adaylarının erkek öğretmen adaylarına göre motivasyonlarının düşük olduğu söylenebilir.

Duyuşsal özelliklerin farklı örüntü ve uygulamalara sahip olduğunu belirtmektedir (Bloom, Hasting & Madaus, 1971:229). Buna göre duuşsal örüntüler çok geniş bir kapsamda ele alınmaktadır. Bu açıdan çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖE değer verdiklerinin fakat bu etkinliklere katılmada karar verme, katılıp devam ettirme çabasında olmadıklarını, öğrenmeyi düzenlemede yönlendirme açısından yetersiz kaldıkları söylenebilir.

Bu araştırma sonucunda elde edilen veriler, çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, YBÖE ile yaş değişkenlerine bakıldığında; motivasyon, öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk boyutu ve merak yoksunluğu alt boyutlarının yaş değişkenine ilişkin anlamlı düzeyde farklılaşma gözlemlenmemiştir. Sebat boyutunun sonucuna baktığımızda ise, yaş değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir. Bu farklılaşma 30 ve üstü yaştaki çocuk gelişimi öğretmen adaylarının, küçük yaşlardaki çocuk gelişimi öğretmen adaylarına oranla daha fazla sebat gösterdikleri belirlenmiştir. Yaş ile sebat göstermenin paralel ilerlemesi öğretmen adaylarının hayat ve meslek tecrübelerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

3. Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının YBÖE ile mutluluk düzeyleri

Bu araştırma sonucunda çocuk gelişimi öğretmen adaylarının sebat alt boyutu puanları arttıkça, motivasyon alt boyutu puanları da pozitif yönde artmaktadır. Merak yoksunluğu puanları azaldıkça, motivasyon ve sebat etme puanları artmaktadır. Merak yoksunluğu arttıkça, öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk puanları da artmaktadır. Diğer yandan çocuk gelişimi öğretmen adaylarının mutluluk düzeyleri ile YBÖE arasında anlamlı ilişkiye rastlanmamıştır. Literatür incelendiğinde Kabal, (2019) yaptığı çalışma sonucunda öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile mutluluk düzeyleri açısından pozitif yönde anlamlı ilişkinin olduğunu belirlemiştir. Bu çalışma sonucunda öğretmen adaylarının YBÖE ile mutluluk düzeyleri arasında anlamlı ilişkinin çıkmamasını, öğretmen adaylarının hayattaki deneyimlerinde YBÖE ile mutluluk ilişkisini kuramadıkları söylenebilir.

Öneriler

Çocuk gelişimi öğretmen adaylarının mutlulukları ve YBÖE üzerine yapılan bu çalışmanın ulaştığı sonuçlara göre aşağıdaki öneriler sunulmuştur.

1. Yapılan çalışma sonucunda öğretmen adaylarının YBÖE'nin düşük olması nedeniyle, öğretmen adaylarına YBÖE düzeylerinin artırılması adına çeşitli farkındalık oluşturacak kurs ve seminerlerin düzenlenmesi önerilebilir.
2. Öğretmen adaylarının mutluluk seviyeleri ve mutluluk kaynaklarına yönelik daha farklı değişkenler açısından değerlendirilecek çalışmaların yapılması önerilebilir.
3. Öğretmen adaylarının mutluluk düzeyleri ve YBÖE hakkında daha büyük gruplarla, nitel veya karma çalışmalar yapılarak daha derinlemesine ve genellenebilir bilgilerin elde edilmesi önerilebilir.
4. Araştırmada elde edilen sonuçlar dâhilinde, öğretmen adaylarının YBÖE seviyelerinin artması için; ön lisans ve lisans eğitimlerinde ders ve örtük programlarda yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin geliştirilmesine yönelik derslerin, etkinliklerin eklenmesi önerilebilir.
5. Bu araştırmada erkek öğretmen adaylarının YBÖE daha düşük bulunmuştur. Bu nedenle özellikle erkek öğretmen adaylarına yönelik yaşam boyu öğrenme faaliyetlerinin ve çalışmalarının planlanması önerilebilir.

Referanslar

- Açıkgöz, M. (2016). *Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Psikolojik Sağlık İle Mizah Tarzları ve Mutluluk Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Çag Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Aksoy, M. (2008). *Hayat Boyu Öğrenme Ve Kariyer Rehberliği İlkelerinin İstihdam Edilebilirliğe Etkileri: Otel İşletmeleri Üzerine Bir Uygulama*. (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ayaz, C. (2016). *Öğretmenlerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi (Mardin İli Örneği)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bartın Üniversitesi, Bartın.

- Ayra, M. (2015). *Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin mesleki öz yeterlik inançları ile ilişkisi*. (Yüksek Lisans Tezi). Amasya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Amasya.
- Bloom, B.S., Hastings, T & Madaus, G. (1971). *Handbook of formative and summative evaluation of student learning*. New York. Mc Graw-Hill Book Company.
- Bulaç, E., & Kurt, M., (2019). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 125-161.
- Büyüköztürk, Ş. (2011). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı - İstatistik, Araştırma Deseni, SPSS Uygulamaları ve Yorum*. Ankara: Pegem Akademi.
- Can, A. (2013). *SPSS Sürecinde bilimsel araştırma sürecinde nicel veri analizi*: Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Callaway, R.J. (2009). *Confirmatory factor analyses of two social desirability scales and the investigation of their contribution to measures of well-being*. (Unpublished Master Thesis). The University of British Columbia. Okanagan.
- Coşkun, D. Y. (2009). *Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara.
- Cüceloğlu, D. & Erdoğan, İ. (2015). *Öğretmen olmak bir cana dokunmak*. İstanbul: Final Kültür Sanat Yayınları.
- Çam, E. & Üstün, A. (2016). Öğretmenlerin mesleki tutumları ile yaşam boyu öğrenme eğilimleri arasındaki ilişki. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(1), 460-475. doi:10.17218/husbed.58800
- Doğan, T., Çötök, N.A. (2011). Oxford Mutluluk Ölçeği kısa formunun Türkçe uyarlaması: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(36), 165-172.
- Doğan, T. (2012). Beş faktör kişilik özellikleri ve öznel iyi oluş. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 14(1), 56-64.
- Dumludağ, Ö. (2011). *Mutluluk ve iktisadi parametreler üzerine bir inceleme*. (Doktora Tezi). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Dündar, H. (2016). *Sınıf öğretmeni adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Düzgün, O. (2016). Ortaokulda görev yapmakta olan öğretmenlerin mutluluk düzeyleri ile sınıf yönetimi becerileri arasındaki ilişki. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). *Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat*.
- Diker-Coşkun, Y., & Demirel, M. (2012). Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (42), 108-120.
- Diker-Coşkun, Y., & Demirel, M. (2010). Lifelong learning tendency scale: the study of validity and reliability. *Procedia- Social and Behavioral Sciences*, (5), 2343-2350.
- Erdamar, G. (2011). Eğitimde yeni yönelimler. (Ed. Özcan Demirel), Ankara: Pegem Akademi.
- Erdoğan, G. D. (2014). *Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerine etki eden faktörler*. (Doktora Tezi). Aban İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Ergün, A. (2009). *İlköğretim okulu 6-7-8.sınıf öğrencilerinin mutlu öğretmen algıları* (Beşiktaş örneği). (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Fraenkel, Jack R., & Wallen, Norman E. (2009). *How to design and evaluate research in education* (Seventh ed.). New York.
- Gencil, İ. E. (2013). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme yeterliklerine yönelik algıları. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 38(170).

- Güleç, İ., Çelik, S., & Demirhan, B. (2012). Yaşam boyu öğrenme nedir? Kavram ve kapsamı üzerine bir değerlendirme. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 2(3), 34-48.
- Günüç, S., Odabaşı, H. F., & Kuzu, A. (2012). Yaşam Boyu Öğrenmeyi Etkileyen Faktörler. *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(2).
- Hills, P., Argyle, M. (2002). The Oxford happiness questionnaire: a compact scale for the measurement of psychological well-being. *Personality and Individual Differences*, 33, 1073–1082.
- İleri, S. (2017). *Din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve hayat boyu öğrenme faaliyetlerine katılım düzeyleri* (Karşıyaka-Bayraklı örnekleme). (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Kabal, D. (2019). *Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve mutluluk düzeyleri üzerine bir çalışma. (Kocaeli örneği)*. (Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Karasar, N. (2012). Bilimsel araştırma yöntemi, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım. Doğan, T., Çötök, N.A. (2011). Oxford Mutluluk Ölçeği kısa formunun Türkçe uyarlaması: *geçerlik ve güvenilirlik çalışması. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(36).
- Kılıç, H. (2015). *İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri*. (Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Kutlu, M., Savcı, M., Demir, Y., & Aysan, F. (2016). Young İnternet Bağımlılığı Testi Kısa Formunun Türkçe uyarlaması: Üniversite öğrencileri ve ergenlerde geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 17(1), 69-76.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. United States: Pearson Education.

Extended Summary

Lifelong learning has come from the 2000s to the present day. The rapid change in science and technology in our age has caused the rapid increase in information and the outdated information in a short time. In this context, the need for lifelong learning is increasing day by day. In today's increasing interest and need for lifelong learning; reasons such as job opportunities, adapting to the changing life, meeting the educational needs of our age, realizing ourselves, gaining various skills and being happy as a result of the skills we have gained. In addition, lifelong learning has become an educational need for individuals to realize themselves and lead a happier life.

It is a very important skill for child development teacher candidates to have comprehensive professional competencies and to be productive for their students by improving themselves in every way. Another characteristic that a good teacher candidate should have is that the person is happy in the environment and opportunities and exhibits exemplary behaviors to the people around him. The pre-service teacher, who manages to maintain her inner peace and thus feels happy, acts more resolutely in the face of the problems they encounter. A happy teacher candidate is a person who upsets him in his life, disturbs him, manages to control all the causes that cause problems, and manages to distance these problems from himself and his environment. The individual who achieves this will feel happy and peaceful and will be more productive by working more willingly towards his students in educational practices. It should not be forgotten that teachers will reflect positively on students because they are happy, peaceful and positive.

Child development teacher candidates, who will first awaken and develop the curiosity and excitement of learning in children, and ensure the continuity of learning excitement, especially considering the age group they are addressing (0-6 years), have LLL skills and have a high level of happiness and peace in the workplace. is important. In this context, the importance of peace and happiness in 0-6 age group children's interactions, communication, games and practices is undeniable in order for children to gain a sense of trust and develop their personality so that they can receive the love and attention they need.

Due to the fact that there are studies in the literature examining the attitudes of university students towards LLL and teacher candidates' attitudes, in this study, it was aimed to examine the YBTE levels of child development teacher candidates and their happiness levels (MD) and to determine whether there is a significant relationship in terms of various variables.

In the research, it is a research conducted by using the relational screening model, in which the relationship between the child development program teacher candidates' YBTE levels and their happiness levels is examined according to different variables and the results are tried to be revealed. The sample of the study consisted of 282 child development teacher candidates.

According to the results of the research, it was determined that the motivation and curiosity levels of the child development teacher candidates towards LLL were low and their skills and determination in regulating learning were insufficient. In addition, it has been determined that there is no positive significant relationship between the child development teacher candidates' LLL and their happiness, female teacher candidates are lower than male teacher candidates, and female teachers are more curious to learn. On the other hand, it can be said that as the age range decreases, lifelong learning tendencies increase, and as the age range increases, the learning tendencies of the pre-service teachers decrease. Some suggestions can be given in line with the results of the research.

In this study, it was concluded that the YBTE levels of the older teacher candidates were lower than the younger ones. In this context, it can be suggested to organize trainings and courses that can increase the skills of pre-service teachers who are older in terms of life experiences, experiences and adapting to different environments.

Organizing various incentive and motivation-enhancing awards to students and teacher candidates who take part in life-long learning activities (artistic courses, educational courses, etc.) in order to improve themselves apart from compulsory education and compulsory courses will increase these activities.

It can be recommended to conduct studies that will evaluate teacher candidates' happiness levels and sources of happiness in terms of different variables.

It can be suggested that more in-depth and generalizable information can be obtained by conducting qualitative or mixed studies with larger groups about the happiness levels and LLL of teacher candidates.

Within the scope of the results obtained in the research, in order to increase the YBTE levels of the teacher candidates; It can be suggested to add courses and activities to develop lifelong learning tendencies in courses and hidden programs in associate and undergraduate education.

In this study, the YBTE of male teacher candidates was found to be lower. For this reason, it can be recommended to plan LLL activities and studies especially for male teacher candidates.